

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

tigt for samfundets økonomi, at alle produktive kræfter tages i brug i produktionslivet, og det er både menneskeligt og socialt af afgørende betydning, at arbejdsløsheden holdes nede på det mindst mulige. Jeg mener ikke, det ærede medlem hr. Krag har ret i, at god beskæftigelse ikke kan forenes med en liberal samfundspolitik. Ingen vil benægte, det ærede medlem hr. Krag heller ikke, at der i det liberale samfund med de mange frie, selvstændige bedrifter har været kaldt på initiativ og foretagsomhed og er tilvejebragt et økonomisk grundlag, der har gjort det muligt samtidig med en højnelse af levedoden at gennemføre store sociale fremskridt for hele befolkningen i landet.

Denne fremskridtslinie i produktionen føler jeg mig ikke helt sikker på man kan opretholde, hvis erhvervene skal arbejde under vilkår, hvor de hemmes unødvendigt af restriktioner af den ene eller den anden art. Statens indgreb overfor erhvervs livet kan være nødvendige under ekstraordinære forhold, og man må ikke vige tilbage for at gennemføre sådanne foranstaltninger for at sikre samfundets normale liv; men vil vi kalde på initiativ, på foretagsomhed og på fremdrift, må det være lovgivningsmagtens opgave at give erhvervs livet de friest mulige kår, således at en sund konkurrence kan være medbestemmende for prisdannelsen, og således at der kaldes på det produktive arbejde indenfor alle befolkningsgrupper i landet. Kun derigennem kan den velstand skaffes tilveje, som åbner mulighed for en højnelse af levedoden og for bedre sociale vilkår. Jeg tror, det er for enkelt at afvise liberale samfundssynspunkter med en henvisning til de særlige forhold, der eksisterer nu. Jeg tror, man i saglighedens og sandhedens interesse må erkende, at et samfund, der bygger på liberale synspunkter, har vist en produktionskraft, som ingen forventer på tilsvarende måde vil kunne fremkaldes i et samfund, hvor staten i overvejende grad vil bestemme linier for erhvervs livets produktion.

Den kombination, vi her i landet har haft i form af et samarbejde mellem de frie erhverv og staten og, under vanskelige forhold i samfundslivet, statsindgreb til sikring af befolkningens nødvendige forsyninger, har skånet Danmark for de store brud i den økonomiske udvikling, som andre

steder har afstedkommet store sociale vanskeligheder. Den har givet en tryghedsfølelse hos befolkningen i vort land, som har været af umådelig stor værdi, og jeg tror, det er den vej, vi stadig skal følge.

Som jeg allerede har sagt, mener jeg, at det kan være formålstjenligt indtil videre at opretholde vareforsyningsloven. Men jeg henstiller til den højtærede handelsminister stadig at være opmærksom på, hvad der er denne lovs hovedformål, og jeg henstiller også, at den afviklingslinie, man har fulgt i det sidste års tid, fortsat må blive fulgt.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Tholstrup: Det ærede medlem hr. Weikop var så elskværdig at fortælle os, at det ikke var det ærede medlem hr. Viggo Starckes vidunderlige lampe, aladdinlampen, som havde givet til resultat, at vi blev af med rationeringen af smør, sukker og kaffe. Selvom det ikke var Aladdins lampe, der bevirkede det, har det alligevel været retsforbundets og det ærede medlem hr. Viggo Starckes oplysning, der væltede disse rationeringer. Det varsom bekendt smørstormen, der resulterede i, at den nuværende regering kom til, fordi den forrige regering ikke kunne benytte den oplysning, som retsforbundet kom med. Det var lige før denne samlingsbegyndelse, man skyndte sig at ophæve rationeringen af sukker og kaffe for at hindre en ny smørstorm, for at få lov til at blive siddende og udnævne sig selv til grundlovsregering. Ærlig talt — det var vel også prisen værd for den store ære. Og forbrugerne glædede sig over det. At forbrugerne ikke kunne få sukkeret frit til bærhøsten, kunne de ikke forstå, men det er, fordi forbrugerne ikke ved, at bærhøsten ikke er nær så interessant som vælgerhøsten. De måtte derfor vente, til det blev politisk nødvendigt — frigivelsen kunne ikke ske, fordi den var nødvendig til nedsyltning af sommerens bær.

Jeg vil anbefale det ærede medlem hr. Weikop at lære af hr. Brofoss i Norge, som han anbefalede det ærede medlem hr. Krag at lære af, fordi hr. Brofoss tilfældigvis er partifælle med det ærede medlem hr. Krag. Han er åbenbart en fornuftigere socialdemokrat på det punkt end det ærede medlem hr. Krag, men han er også fornuftigere end det ærede medlem hr. Weikop, for han